

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Harmonia modalna
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Modal harmony
Kierunek studiów	Muzykologia
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	II
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	Stacjonarne
Dyscyplina	Nauki o sztuce / sztuki muzyczne
Język wykładowy	Język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr hab. Miłosz Aleksandrowicz, prof. KUL
---	--

Forma zajęć	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
Wykład	30	II	2

Wymagania wstępne	Ogólna znajomość historii muzyki i dziejów estetyki muzycznej, znajomość notacji muzycznej, słuch muzyczny umożliwiający świadomą percepcję współbrzmień.
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

Zapoznanie studenta z założeniami systemu modalnego muzyki średniowiecznej, renesansowej i wczesno-barokowej; omówienie zasad analizy modalnej utworów wokalnych XVI i XVII wieku oraz kompozycji wokalnie-instrumentalnych XVII i XVIII wieku; nabycie umiejętności rozpoznawania dawnych skal modalnych w utworach muzycznych różnych epok; poznanie praktyk wykonawczych muzyki dawnej i głównych zasad komponowania utworów opartych na skalach modalnych (od XVI do XVIII wieku); zapoznanie z głównymi zasadami harmonizacji modalnej monodii liturgicznej w różnych ujęciach historycznych i praktycznych (od XVIII do XX wieku); poznanie różnych poglądów estetycznych powiązanych z teorią skal modalnych; zestawienie dawnych systemów muzycznych operujących skalami modalnymi z założeniami systemu funkcyjnego dur-moll; zapoznanie studenta z wynikami badań w obszarze harmonii modalnej prowadzonymi w Instytucie Nauk o Sztuce KUL.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę w zakresie harmonii modalnej, która umożliwia mu rozpoczęcie aktywności zawodowej na współczesnym rynku pracy w branżach wymagających tego typu specjalistycznej wiedzy.	K_W22
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Dysponując pogłębioną i uporządkowaną wiedzą z zakresu harmonii modalnej jest gotowy do podjęcia aktywności zawodowej wymagającej tego typu wiedzy na współczesnym rynku pracy konkurując z innymi specjalistami.	K_K10

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

Pojęcie modalności w teorii i praktyce muzycznej. Analiza modalna monodii liturgicznej. Analiza modalna polifonii wokalne i wokalnie-instrumentalne XVI, XVII i XVIII wieku. Zasady doboru i operowania współbrzmieniami w systemie skal modalnych (8 tonów kościelnych, 12 skal renesansowych). Rozpoznawanie dawnych skal modalnych w utworach muzycznych różnych epok. Praktyki wykonawcze muzyki dawnej. Główne zasady komponowania utworów opartych na skalach modalnych (od XVI do XVIII wieku). Zasadami harmonizacji modalnej monodii liturgicznej w różnych ujęciach historycznych i praktycznych (od XVIII do XX wieku). Różne poglądy estetyczne powiązane z teorią skal modalnych. Dawne systemy muzyczne ope-
--

rujące skalami modalnymi wobec założeń systemu funkcyjnego dur-moll. Zasady akompaniamentu organowego operującego skalami modalnymi. Zasady harmonizacji monodii liturgicznej i repertuaru kościelnego.

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne	Metody weryfikacji	Sposoby dokumentacji
WIEDZA			
W_01	Wykład konwencjonalny z wykorzystaniem multimedialnych technik przekazu wiedzy	Zaliczenie ustne	Protokół
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja	Obserwacja / Zaliczenie ustne	Protokół

VI. Kryteria oceny, wagi...

Warunkiem niezbędnym do uzyskania oceny pozytywnej jest frekwencja na zajęciach mieszcząca się w limitach zapisanych w Regulaminie studiów KUL, regularne przygotowywanie się do zajęć, aktywny w nich udział (w zakresie przewidzianym formą zajęć) oraz realizowanie we wskazanych terminach i zgodnie z otrzymanymi zaleceniami zadań wyznaczonych przez prowadzącego. Formę końcowego kolokwium (z odniesieniem do określonych efektów uczenia się) wskazano w punkcie V niniejszej karty przedmiotu (metody weryfikacji). Ocena końcowa jest średnią ważoną oceny uzyskanej na końcowym kolokwium i wszystkich ocen częściowych uzyskanych przez studenta na zajęciach.

Ocena bardzo dobra	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu bardzo dobrym. Student ma bardzo dobrze uporządkowaną wiedzę na temat harmonii modalnej w jej rozwoju historycznym; student bardzo dobrze zna zasady analizy modalnej kompozycji muzycznych; student bardzo dobrze zna zasady doboru akordów odpowiednich dla akompaniamentu organowego; student bardzo dobrze zna zasady harmonizacji monodii liturgicznej i repertuaru kościelnego. Student ma ogólne rozeznanie w zakresie badań w obszarze harmonii modalnej prowadzonych w Instytucie Nauk o Sztuce KUL.
Ocena dobra	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu dobrym. Student ma dobrze uporządkowaną wiedzę na temat harmonii modalnej w jej rozwoju historycznym; student dobrze zna zasady analizy modalnej kompozycji muzycznych; student dobrze zna zasady doboru akordów odpowiednich dla akompaniamentu organowego; student dobrze zna zasady harmonizacji monodii liturgicznej i repertuaru kościelnego; Student ma ogólne rozeznanie w zakresie badań w obszarze harmonii modalnej prowadzonych w Instytucie Nauk o Sztuce KUL.
Ocena dostateczna	Osiągnięcie wszystkich założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się w stopniu dostatecznym. Student ma w stopniu dostatecznym uporządkowaną wiedzę na temat harmonii modalnej w jej rozwoju historycznym; student w stopniu dostatecznym zna zasady analizy modalnej; student w stopniu dostatecznym zna zasady doboru akordów odpowiednich dla akompaniamentu organowego; student w stopniu dostatecznym zna zasady harmonizacji monodii liturgicznej i repertuaru kościelnego; Student nie ma ogólnego rozeznania w zakresie badań w obszarze harmonii modalnej prowadzonych w Instytucie Nauk o Sztuce KUL.
Ocena niedostateczna	Niezrealizowanie założonych w niniejszej karcie efektów uczenia się. Student nie ma uporządkowanej wiedzy na temat harmonii modalnej w jej rozwoju historycznym; student nie zna zasad analizy modalnej kompozycji muzycznych; student nie zna zasad doboru akordów dla akompaniamentu organowego. Student nie ma ogólnego rozeznania w zakresie badań w obszarze harmonii modalnej prowadzonych w Instytucie Nauk o Sztuce KUL.

Sprawdzenie stopnia osiągniętych efektów uczenia się następuje po zakończeniu pełnego cyklu wykładów (koniec IV semestru). Głównym kryterium wpływającym na uzyskanie przez studenta określonej oceny końcowej jest jego umiejętność merytorycznego wypowiedzenia się (w formie pisemnej lub ustnej) w kwestiach omawianych na zajęciach.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60

Do realizacji przez studenta zaleconych działań w ramach pracy indywidualnej zalecane są następujące pomoce naukowe, które student ma obowiązek zorganizować we własnym zakresie: notatnik lub laptop do sporządzania notatek. Uczelnia zapewnia dostęp do następujących pomocy naukowych: wydruki materiałów niezbędnych do realizacji zajęć dydaktycznych, dostęp do biblioteki, fonoteki i wybranych internetowych platform naukowych z literaturą naukową, bezpłatny dostęp do Internetu na terenie kampusu (zgodnie z obowiązującymi na Uczelni procedurami), dostęp do sprzętu audio (odtwarzacz płyt CD – w wybranych salach).

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
W. I. Lewkowicz, <i>Harmonia gregoriańska</i> , Poznań-Warszawa-Lublin 1959. Łaś J., <i>Harmonizacja melodii modalnych</i> , Kraków 2002. J. M. Chomiński, <i>Historia harmonii i kontrapunktu</i> , Kraków, 1990. H. Feicht, <i>Polifonia renesansu</i> , Kraków 1962. A. Jarzębska, <i>Z dziejów myśli o muzyce: wybrane zagadnienia z teorii i analizy muzyki tonalnej i posttonalnej</i> , Kraków 2002;
Literatura uzupełniająca
H. Brown, S. Sadie, <i>Performance practice - music before 1600</i> , London 1990. H. Brown, S. Sadie, <i>Performance practice - music after 1600</i> , London 1990. R. Gauldin, <i>A practical approach to XVI-century counterpoint</i> , New Jersey 1985. Th. Christiansen, <i>Cambridge history of western music theory</i> , Cambridge 2008. M. Aleksandrowicz <i>Teoretyczne podstawy francuskiej polifonii liturgicznej XVII wieku</i> , Lublin 2017.